

האומנות

בועדה לכולים

כתב וצייר ג'ון ינדרויץ'

"אבל זה דווקא יפה" אמרה אמא "בואי, נראה את הציור לפיה טיפפיטי ונשמע מה היא תגיד."
מרגית ואמא עלו על האופניים שלה ונסעו לביתה של פיה טיפפיטי.
הפיה טיפפיטי הביטה על הציור וחייכה חיוך גדול "איזה ציור יפה, מרגית. את ממש אומנית."
מרגית הרגישה כבר טוב יותר. "זה ציור של

פעם באי מדיבומפס מרגית חזרה הביתה עם ציור ביד ודמעות גדולות בעיניים. היא ציירה את בית טחנת הרוח של הפיה טיפפיטי וילד אחד צחק מהציור שלה. "הוא אמר שזה ציור איום, שלא אהיה אומנית אף פעם." פניה היו עצובים מאוד.

"אני מצטערת מרגית" אמרה אמא "הוא טועה. זה ציור טוב מאוד."
"את צריכה להגיד כך כי את אמא שלי" התייפחה מרגית.

ביתך" אמרה "ילד בבית הספר אמר שזה איום.
"איזה שטויות" אמרה טיפפיטי. אומנות היא אומנות. אנו רואים דברים בצורות שונות ואנו מוצאים דרכים שונות כדי להראות מה אנו רואים. אני רואה כאן את הבית שלי ומוצא חן בעיני איך שציירת אותו."
"במשך הזמן אנשים לומדים לצייר בשיטות שונות, אבל זה לא אומר שציור שלהם הוא טוב יותר מזה שלך. בואו ואני אראה לכן. תחזיקו ידיים!"

הן שלושתן החזיקו ידיים וטיפפיטי נפנפה בשרביט הקסמים שלה. תוך רגע טיפפיטי, מרגית ואמא שלה נעלמו מבית טחנה של

הפיה ונמצאו על חוף הים, קרוב לסירות הדייג בעיירה שמש-על-הים.
כאן הן מצאו אדם שישב על שרפרף קטן. הוא צייר תמונה של שני דייגים בסירה שלהם. טיפפיטי לחשה "זה ידידי הדוד דוט. הוא יודע לצייר תמונות יפות.
דוד דוט שמע אותה והסתובב. "שלום גברות" אמר.
טיפפיטי הציגה את מרגית ואת אמא שלה והראתה לו את הציור של מרגית.
"הה, זה יפה!" התבונן דוד דוט בתמונה ואמר "אני אוהב את הדרך בה ציירת את הפרחים בגינה של טיפפיטי, וזו גם שמש נהדרת בשמיים. נכון שנעים מאוד לצייר?"
כולם הסכימו על כך.

"ראו" אמר דוד דוט "שבו-נא קצת כאן לידי וציירו יחד איתי. יש לי כאן הרבה עפרונות וצבעים."
אמא של מרגית אמרה "הו, אני לא יודעת לצייר, אבל ציירו אתם, אני אביט."

מאוחר יותר הגיעו אליהם ריחות של בישול מהבתים הסמוכים והם הרגישו רעבים. לכן הסכימו להפסיק להיום. הם הדביקו בנעצים

את ציוריהם ללוח גדול והסתכלו על עבודתם. כל ציור היה שונה. כל אחד מהם ראה אמנם את אותו הדבר – סירה, דייגים, ים, שמיים ושמש. אבל כל אחד צייר זאת בדרך שלו. "איזה יופי!" קראה טיפפיטי "מאוד מעניין." "זה באמת היה נעים מאוד" אמרה אמא של מרגית.

"ראו? אתן כולכן ציירות" אמר דוד דוט. "אכן, כך זה" אמרה מרגית כשהיא מחזיקה בידה של אמא. "אכן כך זה." ואלה תמונות שציירו

"שטויות" אמרה טיפפיטי שמצאה בינתיים עפרונות צבעוניים "את בוודאי יודעת לצייר. אני אשתמש בעפרונות. מה את תיקחי, מרגית?"

מרגית מצאה עטים צבעוניים ואמא שלה לקחה כמה חתיכות של גיר צבעוני, כי אהבה לצייר בו כשהייתה עוד ילדה. תוך זמן קצר כולם היו עסוקים בציור וצביעה.

אנשים עמדו סביב והביטו עליהם וגם העירו הערות על יופי של הציור שלהם. תוך ציור הם הקשיבו לקריאות השחפים ולגלים המכים בדופן הסירות. הם הריחו ריח חבלים וזפת ודגים וים. הזמן עבר נהדר.

אמא של מרגית

דוד דוט

הפיה טיפפיטי

מרגית

ובכך מאותו היום מרגית ואמא שלה
ממשיכות לצייר ולצבוע בכל מיני צורות. לא
איכפת להן אם אחרים חושבים שעבודתן
"טובה" או לא, כי הן יודעות כי אין לזה כל
חשיבות.